

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl.
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . . .
Egész évre . 5 . . . = 10 . . .

Megjelenik minden szerdán és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében. Polacsek V. és Groák I. dohány-üzsdéjében, Groszmann J. Gubás F. és Heszl Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden nap délután 1—2 óráig.
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reklamációk küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Deák-utca (színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Kossuth Lajos könyve.

Kossuth Lajos az agg száműzött „Iratái” című munkájának IV. kötete vasárnap hagyta el a sajtót. Örömnapja ez az egész magyar nemzetnek! Örömnapja nemcsak azért, mert irodalmunk egy világhírű irodalmi munkával szaporodott, hanem azért is, mert Kossuthot szellemének frissességével, rugékonyságával a Gondviselés számunkra megtartotta. A 91 éves aggyastyán patriarchai bölcsessége szól hozzánk e kötetből. Az új főtételben, mely 550 lapból áll, a magyar emigráció működésének kapcsán Olaszország újjászületését mondja el Kossuth; de oly megragadóan, annyi nagy fontosságú vonatkozással, az európai politikára, hogy a munka az egész világirodalomban méltó feltűnést fog kelteni. A munka minden sora a magyar hazának, a magyar népnek végtelen szeretete — oktatóva figyelmeztetve, hogy: *hazánk függetlenségéről, melynek kivívása csak a magyar nemzet erős akaratától függ, soha le ne mondjunk.* A kötet érdekességét és becsét nagyban fokozzák az apró kitérések, visszaemlékezések és jegyzetek. A kötethez, Helfy Ignác, — ki az iratokat sajtó alá rendezte — irt bevezetést, megjegyezvén, hogy a legújabb kötet Kossuthnak valamennyi munkája közt talán a legszebb és legtanulságosabb. A kötet a következő fejezetre oszlik: I. Az olasz felszabadulás. II. Ausztria hatalmi multja. III. Ausztria uralmi állása Olaszországban. 1821 után a negyvenes évekig. IV. Ausztria hatalmi multja Olaszországban 1848/49-ben. V. Eszme társulások történeti adatok. VI. Ausztria uralmi állása Olaszországban. az 1848/49-iki szabadságharc leveretése után. VII. A turini kabinet politikája. — Reméljük, hogy e nagybecsű mű nem fog hiányozni egyetlen magyar családtól sem, mert ennek megrendelésével a kilenczvenegy esztendő aggyastyán súlyos anyagi terheit segítnék. — Mint értesülünk, Debreczen város Kossuth Lajos könyvtáráért 300,000 forintot ajánlott fel. Ugyanennyit Amerika is.

Herman Ottó beszéde.

Városunk déli kerületének országgyűlési képviselője mult szombaton ismét nagyszabású beszédet mondott a képviselőházban, melylyel a ház osztatlan tetszését és elismerését vívta ki. Szeretnők ezt a beszédet egész terjedelmében közölni, mert hiszen annak minden egyes szavában az igazság meggyőző ereje, a nemzet sorsán aggyódó hazafi honszerelme nyilatkozik meg, de lapunk szűk tere nem engedi; így azt csak kivonatossan adhatjuk a következőkben:
Herman Ottó törvényhozási kötelességének tartja a költségvetést a nemzet összes életnyilvánulásai szempontjából szigorú bírálat tárgyává tenni; annál is inkább, mert a magyar törvényhozás szerkezete oly szerencsétlen, hogy annak második faktorával, a koronával ime már csak öt évről öt évre érintkezhet közvetlenül; a mi az azontul való

érintkezést illeti, az egy bizottság, az úgynevezett delegáció közvetítésével történik, melynek arra a nemzettől direkt mandátuma nincsen mely pártpolitikai szempontból van összeállítva és a mely abszorbeálja a törvényhozás azon legnevezetesebb jogát, hogy a nagy politikai és történelmi események szempontjából is bírálja meg a helyzetet magát.

Ha én — mondja szóó — a magyar történetet remiszenciáit veszem, akkor konstataálnom kell, hogy ugyan abban a perczen, a melyben Bécsben felmerült egy név, mely Magyarország történetében eléggé gyászos, a mikor ott felmerült a kormány élén a Windischgrätz név: itt, a magyar törvényhozás előadói székén a Batthyány név a vándoriparral és a házaló iparral kapcsolatban. (Élénk tetszés a szélsőbaloldalon.) És midőn, tisztelt Ház, így folynak a dolgok a magyar törvényhozás és társadalom kebelében: akkor az ő felsége személye körüli miniszter, Szeged város nemes Kiselakja (Derűlttség a szélsőbaloldalon) prédikálja az ő felsége iránti legfeltétlenebb hódolatot és lojalitást, mint programot.

Nekem ahhoz az örökös lojalitás feltételéhez és feltételéhez volna már egyszer egy szavam. (Halljuk! Halljuk! a szélsőbaloldalon.) Először is megjegyzem azt, hogy én felteszem mindenkiről, hogy bír annyi izléssel, hogy a minden ok nélkül felkinált és feltolt bármilyen dolgot legalább kétször, ha nem gyanusnak találja. És itt Magyarországon egy rendszert és egy veszedelmet látok ebben az örökös lojalitás-felkinálásban és áruba bocsájtásban. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Megmondom, miért. A viszony a nemzet és korona közt kölcsönös, a lojalitásnak is annak kell lenni, (Egy hang a szélsőbaloldalon: Kellene lenni!) annyit ad a nemzet és esetleg a törvényhozás, amennyit ad a korona maga a lojalitásnak folytonos feltolása, mely már mintegy programponja a kormánypolitikának, általakítja az egész társadalmat, mert lefelé fokozatosan ott látjuk a szolga kérvényében s ott látjuk a gubaszködő nagyokban is, az többé nem a szív érzelmé, az nem a meggyőződés dolga hanem min dig lappang valami alatta, a mi tulajdonképpen szándék, melynek a felkinált lojalitás csak leple és köpönyege. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon.) És ezen a reven támadnak, mind nagyobb és nagyobb számban azok a szomorú alakok, melyekre nézve a nép eszejárása a népesség ellessége régmegalapította a tipust: a kancsal mézáróst, a ki máshová néz és máshová üt, s innen van az, hogy maga a miniszterelnök ur is azt mondta, hogy kénytelenek vagyunk példának okáért a politika terén olyanokkal kezdet fogni, kiket a gentlemanság terén visszautasítunk és épp e kancsal mézárós típusunk elterjedése az, a mi az egész közeletet megmérgezi. (Igaz! Ugy van! a szélsőbaloldalon).

A mig itt ez a magaslat és irányzat dominál, addig az egész világrész egy nagy esemény: a touloni nagy tüntetések behatása alatt áll, a legnagyobb átalakulásoknak előrevetett árnyékait látjuk egyfelől ilyen akciókban, másfelől csak a napokban Barczellona színházában anarhisták bombát dobnak a közönség közé, így látunk egy óriás nagy küzdelmet keletkezni az egész világon végig, melytől meg fog rázkódnai az egész társadalom, az összes szervezet. Azalatt pedig minket, akik egy nemzet sorsát volnánk hivatva vezetni és gondozni, itt oly színvonalon tartanak, amely színvonal segítségével a nemzet jövőjének kiküzdését semmiképen sem látom valószínűnek. Bárki mit mond: a törvényhozás nem halad, hanem vezetettetik. Miért? Azért, mert magában a kormányban nincs, és nem is lehet önállóság; nem lehet semminemű kormányban mindaddig, a meddig e szerencsétlen kapcsolat Ausztria és Magyarország közt fennáll. (Igaz! Ugy van! a szélső baloldalon.)

Az a lojalitás, az a felkinált lojalitás megtanít bennünket arra, hogy latoljuk mi azokat a jelenségeket, a melyek a magyar törvényhozás újabb korszakában előttünk lefolytak, a hol láttuk azt az óriás emberáldozatot, amelyet ennek a kis nemzetnek kell hoznia egy áldatlan rendszer révén; mert minálunk a politikusok és nagy hazafiak mindig e nemzet válnak kezdik politikai pályájukat és hol végzik? Végzik Bécsben, abban az áldatlan kapcsolatban és mikor

pedig megbuktak, el vannak veszve, soha többet sem kormányra, sem befolyásra nem jutnak. (Igaz! Ugy van! a szélső baloldalon.)

Egy államnak, tisztelt képviselőház, amely egy hosszú békeidőt nem tudott felhasználni arra, hogy a szükséges erősödést megteremtse, megszerzeze magának; egy országnak, a mely már mostan kell, hogy lássa a jövő kifejlődést, a melyet az általános felvegyverkezés előttünk mutat, s a melynek vége okvetlen katasztrófához fog vezetni, egy államnak, a mely így áll, mint Magyarország, annak nem lehet feladata az, hogy még továbbra is legemibensebb és legnevezetesebb ügyeiben függjön mások akaratától és belátásától; (Ugy van! a szélsőbaloldalon), mert az összes nemzetek története csak egyet bizonyít: hogy a megerősödés csak ott lenet-séges, a hol összes feltételek és az összes faktorok felett az illető állam és nemzet önállóan, saját belátása, saját akarata szerint intézkedik. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.)

A ki Magyarországot jól ismeri, igenis, megengedi, hogy haladás van; de hol van a haladás és hol van a fejlődés? A közlekedési eszközök mentén egyes pontokon. De azt, a mi az államoknak volta-képeni erejét és hatalmát adja és biztosítja: a terjedelemben és intenzivitasban való fejlődést, ezt én nem látom. (Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Én látok fény mellett irtóztatató nyomort, (Igaz! Ugy van! a sőbaloldalon). fényes palota mellett oly szennyes és olyan közegészségellenes állapotot, mely a legirtóztatósabb. (Ugy van! Ugy van! balfelől.) egész vidékeken a legtökélet sebb elhanyagoltságot.

Tisztelt képviselőház! Az anyagi téren így vagyunk. Illusztrálja a dolgot, nem a népesség felszaporodása, az intenzivitas révén, hanem a kivándorlás terjedése; a hiánynak pótlása pedig új jövedelmi források megnyitásával. Egy másik dolog az, hogy teljes meggyőződés, hogy a nemzet nem maradhat meg az európai népcsaládok keretében, nem tarthatja fenn magát semmiképen, csak úgy, ha a gazdasági megerősödés mellett egyszersmind hatalmas nemzeti kulturát is nem teremt. (Ugy van! Ugy van! balfelől.) Ebben a tekintetben tisztelt Ház, egy rendkívül veszedelmes szimptóma az, hogy már kezdik hinni az emberek, hogy itt a kultura magas fokon áll, a mi pedig nem úgy van. (Ugy van! Ugy van! balfelől.) Itt csak rámutatok a költségvetésre magára, hogy az valóságos tarthatatlanság, képtelenség, mikor egyik félén maga a kormányzat is azt állítja, hogy hatra vagyunk maradvány a kulturába s mindenki látja, hogy irtóztatató nagy irt kell kitölteni: akkor Magyarország közoktatásának budgetje hallatlan koldus-szegény, (Ugy van! Ugy van! balfelől) semmi arányban sem áll a többi körökhöz. Pedig tudnunk kell azt, hogy a magyar faj hegemoniája, a gazdasági és hatalmi feltétel mellett első sorban a kulturának igazi felkarolásában, nemzeti értelemben való hatalmassá tételében áll. (Ugy van! Ugy van balfelől.)

Tisztelt Ház! Felhozták itt napjainknak legnevezetesebb eseményeit, melyek önként feltoladnak és melyeket kicsiségnek mondanunk nem lehet. Én ezek közül csak a nemzetiségi kérdést kivánom érinteni, (Halljuk! Halljuk!) Ez a kérdés olyan, melyet kis eszközökkel, apró adminisztracionális intézkedésekkel többé megoldani nem lehet. (Ugy van! Ugy van! balfelől.) E kérdés megoldására nézve csak egyetlenegy hathatós eljárás van, az, hogy azok előtt, a kik a magyar állameszme ellen állást akarnak foglalni, mindenkor demorstráltassék, hogy itt magyar állam van, a mely önmagával rendelkezik, és a mely csak egyetlenegy hazafiságot ismer, a feltétlent, melyet semmiféle feltételekhez kötni senkinek sem szabad. (Helyeslés a szélsőbaloldalon.) De tisztelt Ház, a magyar állam guny tárgya és hogyne lenne guny tárgya a nemzetiségek szemében, mikor a magyar állam kormánya kénytelen minden, a leglényegtelenebb kérdésben is Magyarország keretén kívül keresni a beleegyezéseket; a mikor ez a kormány nem képes és nem is lesz képes sohasem megtörni azon összes remiszenciákat, a melyek a nemzet bizonyos részében benne vannak, és rá utalnak arra, hogy az okkal, vagy ok nélkül elégedetlenek, hová forduljanak, hogy segítséget kapjanak a magyar állam fennálltása ellenében! De hát ho-

gyan? Hiszen láttuk, hogy a belügyminiszter mult-kori gondolata, az anyagiakban való kielégítés [mily fogadtatásban részesült, mi volt a viszhang. Sem ezen a réven, sem azon panaceával, mely a köz-igazgatás államosításában van tervezve, nem találjuk meg a megoldást, csupán csak a valóságos, független, önmagával teljesen rendelkező magyar állam adhatja meg az eszközöket. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbalon.)

Befejezem beszédemet. Még egyszer rámutatok arra, a mit lojalitásnak mondanak és a mit hirdetnek s fölkinálnak Magyarország összes rétegeiben. Én nem felejtetem el soha a magyar nemzet történelmének tanulságait és mert nem felejtetem el azokat, mert azok mindig elevenen lebegnek szemem előtt, tudom, hogy nemzetek nem intézhetik sorsukat akként, hogy alárendelik azt egyes személyek életének, legyenek azok bár koronás fők is. (Ugy van! a szélsőbaloldalon.) Az egyes ember összes lényével és hajlamaival egy efemerida a nemzet életéhez képest. Ma nyújthatnak lojalitást, bizodalmat; de megfordul a koczka, jönnek más korok, más személyek és Magyarország még ma sem, a mai rendszer mellett különösen nem biztos a reakció ellenében. A mikor pedig a reakció ellenében sincs biztosítva, a most felkinált és feltolt alázkodás és lojalitás, mely erkölcsromboló hatását már úgy is érezte a nemzet, majd érvül fog szolgálni azoknak, akik reakcionárius hajlammal bírnak ennek a nemzetnek a leigázására. (Ugy van! Ugy van! a szélsőbaloldalon.)

Én, tisztelt Ház, egyszer és mindenkorra kimondom, hogy másban, mint Magyarország teljes állami önállóságában és függetlenségében nem látom ennek az országnak a jövődjét, és mert a kormány messze áll attól, az egész áramlat messze visz tőle, kijelentem, hogy nem foghatom el a költségvetést. (Élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.)

Vallásáború.

Tetőpontjára ért a belviszály a miskolci izr. hitközség kebelében, mely azóta dúl, mióta a hitközség liberális pártja szent célul tűzte maga elé azt, hogy az izr. hitközségben létesítendő hitszónoki állást, a budapesti szemináriumból kikerült hitszónokkal töltsi be. Ezen hazafias elhatározás már-már a megvalósulás stadiumába lépett, midőn az érdekelt egyének által felízgatott és felbérelt bérencz egyének némi haszont és nagyravágyást remélve, erőszakos módon akadályt gördítettek az ügy megvalósítása elé.

Ujabban, — csütörtökön — egy 4 tagból álló az orthodox párthoz tartozó hívők, névszerint: Rott E. M., Neuman Sámuel, Fürth Jónás és Klein Gáspár jártak a kultuszminiszternél, előadván panaszukat, hogy őket mint a magyar nyelv hű apóloít (?) vegye védelmébe, ne engedje meg, hogy a neolog párt őket saját vallási gyakorlatukban megakadályozza és vallásukat, mely az aut. orthodoxiához tartozik, elnyomhassa. Négy férfi, kik közül kettő teljesen német, a másik kettő tud ugyan magyarul dadogni, de hogy mit beszélnek, azt maguk sem tudják: — vállalkozik arra, hogy ujabban bevádolja a hitközség liberális pártját, csakis azért, mert ők magyar hitszónokot akarnak. Magyar- és nem Németországból.

A kultuszminiszternél Rott E. M. az izr. hitközség volt elnöke — s ez a bánat készíti a hű hazafiasságra — az orthodoxok panaszát következőkben adta elő a mult csütörtöki audencia alkalmával:

Nagyméltóságú miniszter ur! Kegyelmes Urunk!

A miskolci alrabbi, vagy hitszónoki ügyben itt járt másik deputáció, ugy emlékiratban, mint élő szóval bevádolt bennünket, hogy mi azért nem kívánjuk a hitszónokot, mert ellene vagyunk a magyar szónak. Eljöttünk tehát Nagyméltóságod kegyes színe elé . . . (Fürth Jónás erősen könnyezik) . . . hogy élő szóval is kijelentsük, hogy ez nem felel meg a valóságnak. Mi nem vagyunk ellene a magyar szónak, (indulatosan) mert épen én voltam az, a ki mint azelőtti hitközségi elnök kezdeményeztem a hitszónoki alkalmaztatása iránti akciózt, s az én elnökségem alatt vétetett föl a hitszónoki állás dotációja a költségvetésben. Az igazság az, hogy az előjáróság szemmináristát akar behozni hitközségünkbe, mi pedig mint orthodoxok, addig, míg hitközségünk orthodox, ezt nem tűrhetjük, ezt nem engedjük meg. Ez nem magyarság és magyartalanság, hanem a vallásosság és vallástalanság. Ezt kívánjuk mi mély alázattal megmondani, ajánljuk további kegyelmébe és esedezünk, miszerint a czélba vett vallási elnyomatás ellenében bennünket megóvni kegyeskedjék. (Általános zokogás. Egymás nyakára borulva pityeregtek).

A kultuszminiszter, kit az eszmékben gazdag és a valóságban teljesen meg (nem) felelő igazsággal garnírozott beszéd egészen meghatott, következőleg válaszolt:

„Uraim! Örvendek, hogy eljöttek lábaim elé laborolni, személyesen meggyőződtem, hogy hű magyarok és hogy a magyar zót kívánják terjeszteni. Azt hiszem megvannak győződve, hogy eddig is működésben Önöktől pártfogásomat meg nem vontam, a mire ezentul is számíthatnak.

Az audencia ezzel véget ért.

***

A hitszónok ügyében a kultuszminiszternél járt liberális párt tagjai Rosenfeld Mayer főrabbitól is megkapták a kellő dorgatoriumot a legközelebbi szombati prédikáció alkalmával. A főrabbi „meggondolatlanság“, „tapatlanság“-nak nevezte, hogy az orthodoxok ellen deputáció útján panaszt emeltek a kultuszminiszternél. Határozottan állást foglalt a főrabbi az ellen, hogy az izr. hitközségben szemináristát töltsenek meg, mert azok — szerinte — sem nem hitszónokok, sem nem rabbik, hanem semmik, kik először magokat, másodsor a hívőket csalják meg. A főrabbi kijelentette, hogy ha ő szemináristát kívánna e szent szószerkekre, akkor egész Magyarország zsidósága éltetné s talán fáklámenetet is rendeznének tisztelőre; de ő nem akarja ezt, mert lelkiismerete nem engedi. Azt kérdezhetik tőlem — folytatja a főrabbi — hogy miért adtam fel jogomat és miért nem foglaltam már eleve határozottan állást a szeminárista meghívása ellen? Már megfeleltem egy ízben e szent helyről ezen kérdésre, kibővítve megismétlem, a mit korábban mondtam. Azt akartam, hogy egyszer és mindenkorra meggyőződés szerzetessék, hogy nem az én személyem, érdekem, vagy hiúságom akadályozza annak, hogy nálunk budapesti szeminárista állást nem nyerhet, hanem ezt a hitközség auth. orthodox jellege tiltja, mert orthodoxia és a budapesti szeminárium egymást kizárják; nemcsak azért, mert sok száz rabbi aláírta a szeminárium felállítását ellen tiltakozó szavát és így az akkori idevaló előjáróság is; és nem is csak azért, mert ezen intézet növényeinek közül sokan, de igen sokan, kik már állást elfoglaltak, orth. hitközség bizalmát meg nem érdemlik, hanem azért is, mert elvtelenség volna tőlünk és frivolitás, ha oly egyéneket tisztelünk meg bizalmunkkal, a kik észek jól dodált orthodox állást elfoglalni, de az első kedvező alkalmat nem mulasztanák el, hogy jobb jövedelem fejében oly községbe menjenek, a hol zsinagógában orgona, férfi, női és vegyes énekhar van. Az én álláspontom nemcsak a hitközség ügye, hanem egyuttal az egész magyar orthodox zsidóságé. Egész Magyarország orthodox zsidósága elfajultnak tartaná Miskolcot, mely csak az orthodoxia nevét viseli és csak azért fukarkodott be a szervezet épületbe, hogy azt belülről alássa. Ha ezt az orthodoxok eltűnének, akkor méltán megérdemelnék az igazak megvételét . . .”

Ezek szerint a főrabbi sem kívánja, hogy a miskolci izr. hitközségben magyar hitszónok legyen a budapesti szemináriumból, tehát abból a rabbi-képző intézetből, mely egyetlen Magyarországon, mely csak 30 millió forintjába került ez ideig — hozzá érte a tanítói képezdét — az államnak s mely hivatva van nevelni szent és hazafias hitszónokokat a magyar nemzet számára, annak büszkeségére. Hogy mily hatással van a többi vármegyére ez a dissonantia, mely itt épen e magyar városban Miskolcon a zsidó hitközségben uralkodik, arról fogalma nincs azoknak, kik ellenzik a budapesti szemináristát.

Több, mint 30 szeminárista hagyta ott a szemináriumot csak is azért, mert félnek, hogy tisztességes álláshoz jutni nem fognak, mikor még Miskolcon is tiltakoznak az ellen, hogy ők hirdessék a szent igét magyarul a jövő nemzedék ifjainak.

A miskolci ügy tehát összefüggésben áll a budapesti szeminárium létkérdésével. Ez az ügy most a kultuszminiszter előtt van. Az egész ország szeme aggodó várakozással tekint a miniszter döntése elé. Ha netalán — a mit nem merünk föltételezni — az orthodoxoknak adna igazságot; akkor egyenesen be is zárhatja a budapesti szemináriumot s a hazafias magyar zsidóság hozzon azután magának papot Berlinből, Neuszanderzből, vagy Muszkarszágából!

(— ó)

— Herman Ottó programját laptársunk a „Borsodmegyei Lapok“ sehogy sem akarja megérteni. Tegnap számban ismét erről beszél s lapunkból vett idézetekkel akarja bebizonyítani, hogy a fehér — fekete. Ez azonban nem sikerül neki, dacára annak, hogy a citátumokat kénye-kedve szerint alakította át. Pedig sokszor egy kis szónak az elmaradása is más értelmet ad a mondatnak. Így p. o. mi azt mondtuk, hogy Herman Ottó programjának egyik legfőbb elvét adta volna föl, ha belépett volna abba a pártkörbe, mely kizárólag a perzonális unióhoz köti a függetlenséget a „Borsodmegyei Lapok“ a „kizárólag“ szót nagy bölcsen elhagyja és így természetesen az az értelme a dolognak, mintha Herman Ottó azért nem akarna oda belépni, mert az a perzonális unió alapján áll, holott az az igaz, hogy azért nem lép oda, mert kizárólag csak annak alapján áll. Egyébaránt ebből a polémiából laptársunkkal szemben már nyertünk valamit: egy szót. Miként a nemzet Ausztriával szemben huszonöt év alatt megnyerte az „és“ szót, mi a „B. L.“-kal szemben négy nap alatt megnyertük az „is“ szót. Laptársunk még a mult pénteki számban így állította fel Herman Ottó programját: „Herman Ottó radikálisusában elmegy a legvégsőig, a perzonális unió elvetéséig, a mi egyértelmű az uralkodóház detronizálásával“. Tegnap számban már enged ebből és ezeket mondja: „Herman Ottó programja: Magyarország teljes állami függetlensége a perzonális unió elvetésével is.“ Szegény Herman Ottó, ha látná, hogy az ő programja a miskolci liberális sajtó konyhájából hányféle alakban kerül ki, maga sem ismerne arra. Pénteken még „minden-áron“ elment Herman Ottó a perzonális unió elvetéséig, kedden azonban már csak óhajta a függetlenséget a perzonális unió elvetésével is. Ez a második program már közeledek valamennyire Herman Ottó programjához, de még ez is nagyon messze áll attól; mert az a szerencsétlen „elvetés“ szó nagyon megzavarja a fogalmat. Herman Ottó nem vet el semmit, hanem elfogad mindent, a mi állami önállóságunk, függetlenségünk révébe vezet. De ezt nem akarja laptársunk megérteni. Hogy megértessük a „Borsodmegyei Lapok“-kal valahára a Herman Ottó programját, kénytelenek vagyunk — mint a szent hajdankorban — példázathoz folyamodni. A példázatot így állítjuk föl: „Élt egykor egy szegény ifjú, a ki szerelmes volt egy gazdag leányba. Az ifjú czélul tűzte ki, hogy a leányt elveszi, ha adják; elveszi a vagyonával is, de elveszi vagyona nélkül is. Herman Ottó kívánja a függetlenséget a perzonális unióval is; de ha így nem adják, kívánja perzonális unió nélkül is. Mindezekből tehát világos, hogy Herman Ottó a perzonális uniót nem veti el, ezt a „B. L.“ sem az ő beszédeiből, sem a mi czikkeinkből be nem bizonyította s így a közönség bizonyára nekünk fog adni igazat.

H I R E K.

— József főherczeg üdvözlése. Borsodvármegye és Miskolcz város közönsége legközelebbi közgyűlésök alkalmával elhatározták, hogy József főherczegét honvéd-főparancsnokságának 25 éves jubileuma alkalmával feliratilag üdvözlők. Az üdvözlő feliratokat egész terjedelműben alább közöljük.

Borsodvármegye üdvözlő felirata.

Császári és királyi fenség!

Alkotmányos élete újraébredésekor egyik leg-hőbb vágyának teljesültét találta nemzetünk abban, hogy a m. kir. honvédség ismét felállított — ugy-szintén hazafiai örömmel és lelkesedéssel fogadta a nemzet azon legfelsőbb elhatározást, hogy a honvédség főparancsnokságával császári és királyi fenséged bízott meg

Kegyeletes tanui voltunk és vagyunk azon idő óta annak, mennyire összeforrott a honvédség intézménye a magyar nemzet szívével, gondolatával, kegyeletes tanui voltunk és vagyunk annak, mily ön-feláldozó hűséggel, odaadással és szeretettel buzgólkodott császári és királyi fenséged a nemzeti magyar honvédelem fejlesztésében.

Nagy megelégedéssel tapasztaltuk csak a közelmúltban is, hogy a hadgyakorlatok alkalmával az idegen tekintélyes hatalmak képviselőinek is elismerését sikerült kivívni honvédségünknek is elismert képzettsége, mint szolgálati fegyelme és kitartása által.

Nem szenved kétséget, hogy a katonai nagy előnyöket főképen azért szereshette meg honvédségünk, hogy élén főparancsnokként 25 év óta cs. és kir. fenségedet szerencsés bírni, a ki tisztá magyar érzületével mindenha a legdicsebb mintául szolgált a honvédség tagjainak. Bizonyítékot nyújt ez arra is, hogy mily tetemes áldozatokra buzdul a magyar nemzet, ha tisztelvék alkotmányos jogai, ha lelkiületében az igaz honfui szellem ápoltatik.

Midőn cs. és kir. fenséged honvéd-főparancsnoksága negyedszázados évfordulóját ünnepli a nemzet: cs. és kir. fenséged bizonyára nagy megnyugvással tekinthet vissza érdemteljes fényes multjára s viszont azon boldogító tudat áraszthatja el Fenséged nemes szívét, hogy Fenségedet az egész ma-

gyar nemzet osztatlan szeretete és tisztelete környezi.

Özönnyel ragadjuk meg az alkalmat, hogy cs. és kir. Fenségedet honvéd főparancsnoksága 25-ik évfordulója alkalmából szívünk mélyéből üdvözljük, forrón obajtva, hogy a mindenható Isten császári és királyi Fenségedet a magyar haza, magyar kir. honvédség díszére, javára meg sokáig ép erőben tartsa meg — s engedje a gondviselés, hogy cs. és kir. Fenséged magas családjában sok számos esztendőig örvendjen a boldog életnek s tartós megelégedésnek.

A legmélyebb tisztelet és honfiai üdvözlés kifejezésével maradtunk Miskolcz, 1893. évi november hó 10-én tartott rendkívüli bizottsági közgyűlésünkből

Borsodvármegye közönsége.

Miskolcz város üdvözlő felirata.

Császári és királyi főherceg úr!

Fenséges Urunk!

Azon nap kövületére, midőn Fenséged Magyar királyi honvéd főparancsnokságának 25-ik évfordulóját a nemzet megérni fogja, emléktünkben önkéntelen feltűnedeznék mindazon nehéz küzdelmek, miket ezer éves létünkért megvívniunk kellett, megjelennek lelki szemünk előtt nagyjaink szellemalkjait is, hogy bennünk utódokat az ősi erényeknek hűen való megőrzésére intsenek, és a hazának igaz szeretetében e hon polgárait általában megerősítsék.

Tanulságos történelmünk e nagy alakjainak sorozatában feltűnik József nádor Ö Fenségednek, Fenséged megboldogult atyjának alakja is, körülövezve azon rokonszeny és őszinte szeretet fényétől, mely őt egykoron e nemzethez fűzte, s mely e nemzetnél az elévülhetlen hila és ragaszkodás mély érzelmeit keltette fel.

Tudva azt, hogy e hányatást és annyi megpróbáltatást és nehéz szenvedést átéltek rokonszeny nemzetnek egyedüli védpaizsa csak a jog és igazság, hogy az annak, mint a mult homályában, a jövő ködében is vezérlő csillaga leend.

A dicő előd e haza magyar nemzet igaz szeretetét, becsületét Fenséged számára is örökségül hagyta. Hála a gondviselésnek; Fenséged e szent hagyományt tisztán és hűen megőrizte.

És Fenséged ama vezérlő csillag ragyogását és tiszta fényét dicő elődjéhez hasonlóan felismerve; drága rokonszenyével a magyart megajándékozni, s ebből kifolyólag a nemzet büszkeségének a magyar királyi honvédségnek élére állva főparancsnoki magas tisztében, ezen hazai intézménynek fejlesztésére és megizmosodására őszintén törekedni kegyeskedett.

A magyar haza és ebben Miskolcz város közönsége is Fenséged iránt, ki e haza megzentelt terein velünk együtt szivta és szivja magába a szabadság éltető levegőjével az életerőt, kinek minden szívdobbanása e nemzet érzelmeivel van egybeforrvva, és a ki minden szavával, tetteivel bizonyosságot tesz arra nézve, hogy a haza felvirágozásán lángoló honszeretettel csügg, mindezekért halára van lekötelve, és ezen mély halájanak, határtalan tiszteletének ragaszkodásának és hódolatának a közelgő évforduló alkalmával kifejezést adni hazafiai kötelességének ismeri.

Fogadjon Fenséges úr hódolatteljes üdvözlésünket ezekben kegyesen, a kik különben mély tisztelettel vagyunk Miskolczon a városi képviselői testületnek 1893. évi október hó 23-ik napján tartott közgyűléséből.

Császári és királyi Fenséged alázatos, hódoló szolgálói:

Diószeghy György,
v. főjegyző.

Soltész N. Kálmán,
kir. tanácsos, polgármester.

— **Mádi Kovács György** altábornagy, kassai hadtestparancsnok szombaton érkezett meg Kassára. Az állomásnál Paxy Károly altábornagy fogadta és üdvözölte, majd a 85-ik ezred zenekara hangjai mellett a városba bevonult s a felállított katonai díszszázadok felett díszszemlét tartott.

— **Hódolat Jókainak.** A miskolci izr. nő gylet 30 tagja vasárnap délután ülést tartott, mely alkalmával dr. Kazai Mórné urnó indítványára elhatározták, hogy Jókai művének egy díszpéldányára előfizetnek és a nagybecsű művet az izr. népiskola könyvtárának fogják ajándékozni. — A miskolci ev. ref. főgymnázium két példányt ajándékozik megrendelni. — A miskolci iparos ifjúsági önképzőköré Prokób Antal elnöke alatt vasárnap ülést tartott, s elhatározta, hogy Jókai művének 200 frtos díszpéldányát könyvtárak részére megszerzik. —

— **Millenium.** Az ezredéves országos kiállítás helyi bizottsága pénteken délután báró Vay Béla valóságos belső titkos tanácsos, főispán elnöke alatt ülést tartott, melyen jelen voltak: Hámos László, báró Vay Béla főispánok, Melczér Gyula alispán, Radvány István kir. tanácsos, Léva József m. főjegyző, Soltész Nagy Kálmán kir. tanácsos, polgármester, dr. Szentpály István és Sugar Ignác ker. és iparkamarai titkárok, előadók. A bizottság az egri és gyöngyösi bizottság jegyzőkönyvét és ügyrendjét jóváhagyta. Több kisebb fontosságú ügy elintézésé után az ülés véget ért.

— **A daláregylet köréből.** A miskolci daláregylet választmányja szombaton délután ülést tartott, mely alkalmával Kun Kálmán, a daláregylet buzgó

és fáradhatatlan elnöke irásban beadta lemondását. Az elnöki lemondást a választmány tudomásul nem vette, hanem Soltész Nagy Albert indítványára elhatározta, miszerint felkéri Kun Kálmánt előző tisztségének visszavételére. A daláregylet, mint minden évben, úgy jelenleg is, még pedig a jövő december hó 9-én a „Harc rózsá” dísztermében dalestelyt fog rendezni.

— **Lelkészválasztás Böcsön.** A Futó Símul elhalálozása folytán megüresedett böcsi ref. lelkesi állás betöltésé vasárnap ment végbe. A jelöltek közül szavazattöbbséggel Szalóczy Bertalan geszti lelkesi választott meg. Őszintén gratulálunk a böcsi egyháznak eme választás alkalmából, mert bizalma oly ferúban összpontosult, a ki díszes lelkesi karnak s egyik kitűnő munkása a hazai irodalomnak.

— **Jutalom** A magyar földhitelintézet pályadíjakat tűzött ki, faiskolákat kezelő, vagy a faterenyésztéssel foglalkozó oly néptanítók és kertészek részére, a kik a gyümölcstenyészés elmozdítása s a lakossággal való megközelítése tekintetében figyelemreméltó eredményeket értek el. A pályázatok dolgában e napokban döntött az e célra kiküldött bizottság s Borsodvármegye pályázói közül 100 frt jutalmat Kerekes Imre diósgyőri ev. ref. tanító nyerte el.

— **Borsodvármegye** közigazgatási bizottsága szombaton báró Vay Béla főispán elnöke alatt ülést tartott. A szakreferensek előadásai után a kereskedelmi miniszter rendelete a törvényhatósági és állami utak törzskönyvezése tárgyában élelnek vitára adott alkalmat. Főmérnök a törzskönyvezési költségeit kilométerenkint 20, illetve 25 forintban véli előírnyandónak, mire a bizottság többek felszólalásai után elhatározta, miszerint a kereskedelemügyi miniszterhez feliratot intéz, melyben előadja, hogy a törzskönyvezéshez szükséges költségeket a vármegye fedezni nem képes, s annak kerestülvitelére az államépítészeti hivatalt kéri utasítani. Több kisebb fontosságú ügy elintézésé után az ülés déli harangszóval véget ért.

— **Az új közkórház** ügyében — mint értesülünk — örvendetes fordulat állott be. A közkórház — Adler Károly v. főmérnök terve szerint — az Újvilág-utcában lenne felépítendő oly formán, hogy a járvány-kórház annak keretébe szintén beilleszthető. A költségek 150 ezer forintban vannak megállapítva. A tervben a decemberi közgyűlés lesz hivatva dönteni.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselő-testülete tolvó hó 20-án d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart.

— **Rendváltozás.** Szép „Erzsébet” fürdőnkben a fürdőzési rend némileg változott. 13-ától kezdve kedden és csütörtökön délután a férfiak, pénteken délután pedig a nők számára lesz nyitva a gőzfürdő. A fürdőzési árak leszállítottak, személyenkint 40 kros díj mellett.

— **„Nyelvében él a nemzet!”** E nemzeti közmondást sajnos, még ez ideig nem ismeri a miskolci gázgyár igazgatósága, dacára annak, hogy tősgyökeres magyar városunkban, több mint egy évtized óta lakozik. Az üzletvezetés még mindig néméül folyik, de hát ehhez semmi közünk, ez az üzlet belügye. De azt mégsem hagyhatjuk szó nélkül, hogy a gázvilágításért járó díjakat még mindig németül kiállított „rechnung”-okkal inkasszálják be. Egy derék kereskedő polgártársunk a fizetést a napokban megtagadta, kijelentvén, hogy fizetni addig nem hajlandó, míg magyar számlát nem küld neki a gázgyár igazgatósága. Ezen példát többen is követhetnek, mert azt mondja a magyar ember „Nix dajcs”, mi pedig azt, hogy „Nyelvében él a nemzet!”

— **Végre!** A napirenden lévő gyilkosságok, verekedések, rablások, betörések és lopások száma csökkeni fog Diós-Győrben. A helygymnázium rendelete folytán f. év január 1-től egy állandó, 5 személyből álló csendőr-őrs állomást fog felállítani. A csendőr-őrs élére Favári csendőr-örmeister lett kirendelve.

— **Bűnös-e?** Érdekes bűnügyi végtárgyalás folyt le e hó 8-án a miskolci kir. törvényszéknél. Arnold Sándor beregszászi kir. törvényszéki elnök az ottani kir. járásbírósnál alkalmazott Sipos Ottó írnök ellen panaszt emelt rágalalmazás miatt az igazságügyminiszternél, ki az ügy elbírálását a miskolci kir. törvényszék elé delegálta. A panasz tárgyát az képezte, hogy egy ellene lefolyt fegyelmi ügyben az elnök maga elnökölt és presziót gyakorolt arra nézve a felső bíróságoknál is, csak hogy megbüntetésék. Mielőtt ez ügyben a tárgyalás kezdetét vette volna, vádlott védője Dr. Sugár Jakab védenoze nevében bocsánatot kért és sajnálatát fejezte ki, az ellene elkövetett becsületsértésekért. Mivel azonban a rágalmazás hivatalból üldözendő a kir. törvényszék Dubay kir. ügyész vád és Dr. Sugár Jakab ügyvéd érvekben gazdag védbeszéde után vádlottat a btk 258-261. §-ba ütköző rágalalmazásban vétkesnek találta és ezért 1 havi fogházra ítélte. Ügyész és vádlott felebbtek.

— **Brutalitás.** Egy városi hivatalnok — nevét kíméletből hallgatjuk el — tegnap délelőtt oly megbotránkozásra méltó dolgot vitt véghez, a mi nem egy művelt emberhez illő s a mi megbocsátható is talán neki, mert cselekedetét „tul józan” állapotában követte el. Ugyanis tegnap délelőtt illuminált állapotában haza menve találkozott egy zsidó

emberrel, ki egy meglehetősen csinos asszonykaval melegült a piacra. A tul mérges hivatalnok a szép asszonykának neki rontott és a gavalléros oldaláról fogva fel a dolgot — csipegetni, ölelgetni... stb. kezdte. Az asszonyka, ki kényelmetlen helyzetében nem jól érezte magát a zsidó jargont hívta segítségül, ki bevezetésül azt mondotta: „örrod tőle foghagymás” és a nőnek védelmére kelt. A hivatalnok, ki az Izraelben menekült zsidó jargonokat amugy sem igen kedveli, nála lévő bikacsök pálczájával a fejét bezúzta és ezzel hazatért kipihenni magát. A bevért-fejű ember panaszát megtette.

— **A csodaszűz.** A szirma-bessenyői nép ismét látta Szűz Máriát, még pedig a templom tetején lebegni. Egy szemtanu — ki melleleg mondvá örült — előadja, hogy ő látta Szűz Máriát a templom tetején ülni s azt mondotta neki, hogy a görömbölyi csipkehokrot többé ne díszítsék fel, mert a csendőrök mindég összerombolják. Ez a jóslat be is teljesült. A napokban a csendőrök a görömbölyi csipkehokrot teljesen megsemitették.

— **A legrutabb hónap.** Minthogy a poéták és a poetaszívű bakfisek megegyeztek abban, hogy a legszebb hónapja az évnek május, mikor polkát tánczol a verőfény és pacsirtakkal dobálódik a mező: azonképen egyértelmű megállapodás jöhet létre arra nézve is, hogy a legrutabb hónap a november. Sőtét, zordon, nyirkos, mint egy zárkózott ember kedélye. Életkedvítő e ő egyre esik, lélekfagyasztó szíllők sivitőznak végig a korán elhomályosuló utcákon. Már az első napja is szomorú: a temetők ünnepe és csak két vidámabb napot tartalmaz a kalendárium. A gyomornak és a leányzúveknek ünneppajját: Mártont, mikor a nevezetes lud kerül az asztalra (perse, nem soká marad ott) és Andrást mikor jövendőbelijét többnyire huszárúszat vagy herceg alkjába áll modja meg még az a leány is, a kinek később nem jut, csak egy — kéményseprő. A többi novemberi nap csunya, szörnyű csunya. Kinéznünk az ablakon és felsóhajtunk. Monoton muzsikával, kopogó esocseppejéddel, borongós, szürke egeddal; lélekölő hangulatoddal siess, siess elszállni felőlünk, átkos november... De a november nem siet: a legtovább tart az egész évben, ólomlábu orái, percei olyan lassan, unalmasan telnek, mint az esőcsep verése az ablakon: kop... kop...

— **Körpanorama (photoplastikum) Miskolczon.** Polgártársunk Hradil Vincze a Felső-Szirma-utca 53. számú saját házában egy körpanoramát állított fel és ugyanott egy egész tárgysorozatot a legérdekesebb pillanatnyi felvételű fényképekből az öt világrész különböző nevezetesebb helyeiről a n. é. közönségnek bemutat.

— **Uj nagy báliterem Miskolczon.** Czeisler Adolf, a miskolci terményesarnok szállodása és bérloje az igazgatóságától engedélyt kapott, hogy a nagytermet az összes melléképülésekkel együtt esetről-esetre bálók, estélyek stb. alkalmára a n. é. közönség rendelkezésére bocsáthatja, mely körülményt a miskolci fiatalság alkalomadtán bizonyosan szívesen fog fölhasználni.

SZÍNHÁZ.

Pénteken, az az f. hó 10-én Jókai Mórnak „Szigetvári vértanú” cz. tragédiája került színre, mint népelőadás. Ja mennyire helyes dolog fölleveníteni ezt a régibb keletű, de ma is gyönyörű művet, hogy a hazaszeretet ezen ragyogó apothoosiban újra meg újra fölmelegüljön érező szívrünk s a mennyire szerencsés gondolat ezen remekművet az alsóbb néposztály által is hozzáférhetővé s így jobban és jobban közkincsévé tenni, annyira elhibázott felfogás a szereplők részéről az, ha ők csak egy jelenetben, ha csak egy perczben is éreztetik azt, hogy ők leszállított árért s a népek jászának. Pedig az egész első felvonás ezt a hatást tette reánk. Megküzaliczky (Zrinyi) is szinte sablonszerűleg jászott, pedig, a ki első akar lenni s mi annak ismerjük — annak mindig hivatása magaslattan kell állni. Szíves készséggel elismerjük, hogy az eskü jelenettől kezdve hivatászerűleg jászott. Almási Juliáról (Anna) sem nyilatkozhatunk ezen első felvonásban valami kedvezően. Hires monológját, melyben ugyancsak brillirozhatott volna — úgyszólván elreccsintálta — minden mélyebb érzés s így minden nagyobb hatás nélkül. Később ő is több sikerrel jászott. Győre, a szultán szerepében mindvégig megállta helyét. Szathmáry, a renegát, Boross Ferike, Juranics (Delli) neje s a többi szereplők többé-kevésbé megfeleltek feladatuknak. A közönség szép számmal volt jelen. A Zrinyi esküjéhez a zenekar a Rákóczi indulót jászotta. Nincs-e ebben egy kis anakronizmus?

Szombaton, e hó 11-én „Villars dragonyosai”, vagy más néven „A remete csengettyűje” operácika adatott nem nagy számú közönség előtt. Rosé szerepében Örley Flóra ügyes alakítást mutatott be. Csupa élet, csupa elevenség, csupa tűz volt. Minden mozdulatából kitűnt a rutinizott művésznő. Énekrészeit kiváló szabotossággal adta elő, nagy hatást ért el különösen „Oh női szív” című betétdalával. Ezzel megmutatta Örley azt, hogy kellően képzett, iskolázott hanggal mily csodálatos varázserőt lehet gyakorolni a hallgatók érzelmeire, még akkor is, ha hiányzik abból a hangból az üdőség, frissesség, zománca, a tartalom szinompajja. Örley hangja csattog, mint tavasszal a pacsirtáé, de nincs meg

benne az a báj, a mi a fülemile, vagyis a... Hal-mavné énekében. Pogány Janka hangja lágy, fu-volaszerű hang, mely még kicsiszolva nincs; éppen azért félnken, bátorság nélkül száll a magasba, a hol Örley hangja oly merész otthoniassággal röpked. Pedig nagy baj ám az, mikor ez a két hang össze-kerül. Az Örley éles hangja irgalom nélkül átszeli a Pogány J. tompa hangját szelvében-hosszában, annyira, hogy a közönség nem tudja: alul keresse-e, vagy felül a pogányul megörölt hangot? ... De hát e miatt nem szabad bosszankodni, mert vaj-jon hol van az a vidéki színház, a hová két kitűnő ös-szevágó hangú primadonna került?!... Karacs Imre a tenorista kellemes, szép hanggal rendelkezik; alsó és felső hangjai tisztán csengenek, a mi ritka dolog a mai tenorszők világban, kivált vidéki szin-padon. Ezt az embert meg kell becsülni. Kellő gy-aakorlat és helyes iskola mellett lefogja ve-lközni azo-lat a korlátokat, melyek hangjának teljes érvényre jutását ma még gátolják. A helyes éneklés szabályai közül mindenképp annak első pontját ajánljuk figyelembe, mely így szól: „A száj annyira nyitandó ki, hogy a két fogsor közé egy hüvelykuj beférjen.“ A többi azután magától jön. A többi szereplők, va-lamint a kar és főképpen a zenekar teljes megle-gedésre működtek.

Vasárnap, f. hó 12-én telt ház előtt adott Angyal Ilka „Szép Darinka“ cz. népszimnűve. A darabról elmondtuk véleményünket akkor, midőn tavaly először színrre került. Ugyanazt a hatást tette reánk most is, t. i. hogy irodalmi műbecse, mint népszimnűnek nem valami sok van, hanem azért, mint érdekes genrét, melyben a magyar és bosnyák népfaj szerelme és természete egymás mellé állit-tatik s melyben a tragikus vonásokat egészséges hu-mor s pajzán kedvtelések változtatják, szívesen meg-nézzük ismételtén is. A mi az előadást illeti ez ma minden ízében összevágó volt. Különösen sok ügye-séget fejtett ki Örley Flóra, ki ma igazi jó kedvvel játszott. Hangja ugyan ma is csak fent volt szép, de az alsó hangok érdekességét is feledtette velünk az a pajzán elevenség, az a kedves forgolódás, sür-gölődés, melyet játékában felmutatott. Meg is hódí-totta vele nemcsak Milant a bosnyák legényt (Ka-racs), a ki szintén kedvünk szerint játszott, mely őt zajos tapsokkal jutalmazta. Sok jót mondhatni Győréről, ki a tőle már megszokott közvetlenséggel, természetességgel játszott, valamint Cs. Almássy Ju-liáról is, ki a bosnyák leány szerepét teljes meg-elegetésünkre vitte keresztül. Bethlenynek ma nem nagy szerencséje volt. Különben se valami hálás sze-repében több helyt bizonytalankodott. Nagyobb biz-tosság mellett nagyobb sikert érdemelt volna el. Brez ai, Mátrai s a többi szereplők többé-kevésbé elfogadható alakítást nyújtottak. Az imitált medve — mely Mátrai tánczoltatott — nagy tetszéssel találkozott a karzati közönség részéről.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halász Sándor.**
Kiadó: **Wesselényi Géza**

7995. sz. **Árverési hirdetményi kivonat.**
tkv. 893.

A miskolczi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szabó Lajos végrehaj-tóknak Fodor Sándorné végrehajtást szenvedő elleni 44 frt 33 kr. követelés és járulékaik iránti ügyében, a miskolczi kir. törvényszék területén levő, a varbói 106. sz. tjkvben I. 1. 2. r. sz. a. jegyzett ingatlano-kra a végrehajtási törvény 156. § a alkalmazásával 230 frt, az ugyanazon tjkvben 1. r. sz. a. in-gatlanra szinte a 156. § alkalmazásával 76 frt és a varbói 312. sz. tjkvben I. 1—6. sz. a. ingatlanból Fodor Sándorné Kovács Zsófiát illető jutalékra az árverést 517 frt kikiáltási áron elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi november 16-ik napján délelőtt 9 órakor Varbó község-házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is el-adatni fognak.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingat-lan becsárának 10%-át a kiküldött kezéhez letenni. Kelt Miskolczon, 1893. szept. hó 5-ik napján. A kir. tvszék mint tlkvi hatóság.

Sebe Alajos,
kir. tszéki bíró.

Czeisler Adolf szállodája, kávéháza és sör csarnoka.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint a Termény-csarnok tekintetes elnökségétől engedélyt nyertem arra nézve, hogy a

Terménycsarnok diszes nagytermét

mellékhelyiségeivel, estélyekre, bálókra és hasonczélú vigalmakra

esetről esetre átengedhessem.

Midőn tehát a n. é. közönség figyelmét e körülményre felhívom, legyen szabad reménylenem, hogy szolgálataim alkalomadtán igénybe fognak vétetni, kijelentvén, hogy mindent elkövetendek arra, hogy a n. é. közönség eddigi beesés pártfogását pontos ki-szolgálat és kedvező árak által jövőre is magamnak biztosítsam.

A terem minden délelőtt 8—10 óráig megtekinthető.

1—3

Kitűnő tisztelettel

CZEIZLER ADOLF szállodás.

Van szerencsém becses tudomására hozni, hogy a **Molnár Sándor** czég alatt 15 év óta fennállott

VASKERESKEDÉST

mai napon átvettem s azt törvényszékiileg bejegyzett czégem alatt tovább vezetni fogom.

Elődöm iránt tanusított nagybecsült bizalmával kérem engem is megtisztelni, s én igyekezni fogok pontos kiszolgálás és jutányos árakkal azt kiérdemelni.

Teljes tisztelettel

1—2

PIGAY IMRE

előbb MOLNÁR SÁNDOR.

H I R D E T M É N Y.

A Miskolczi Takarékpénztár

részéről tisztelettel értesítjük a betevő közönséget, hogy betéteket 4—8 napi felmondáshoz kötött

kamatozó pénztári jegyekre

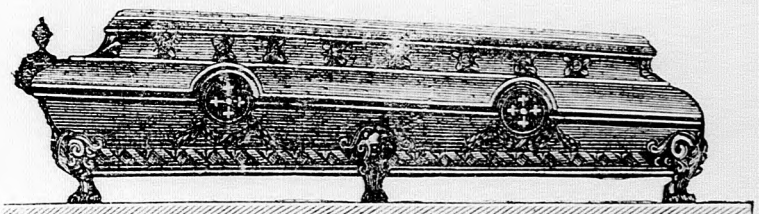
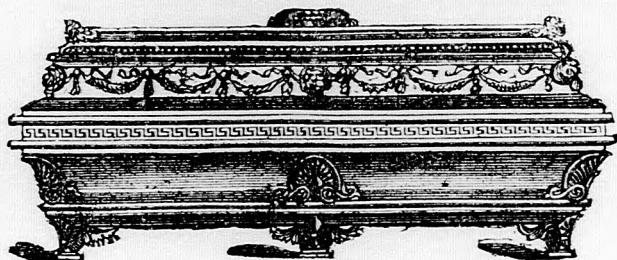
is elfogad intézetünk.

A pénztárjegyek bemutatóra szólnak 50, 100, 500, 1000 és 5000 forintról állitnak ki s ez idő szerint 3 és 1/2%-lit kamatoznak.

Ezenkívül tisztelettel tudatjuk, hogy intézetünk — tekintettel a nagyérdemű közönség fokozódó bizalmára — azon kellemes helyzetbe van, mikép az alapszabályainkban előirt minden üzletágban szolgáltatást a legelőnyösebb feltételek és kamatláb mellett ajánlhatja fel.

Kelt Miskolczon, 1892. november 14.

A Miskolczi Takarékpénztár igazgatósága.

Diszes érczkoporsó különböző színekben ... 45 frt
Fakoporsó ... 1—15
Igen csinos ezüstalapú, arannyal díszített gyermekkoporsó ... 5—15 frt
Szemfedő ... 30 krtól 50 frtig.

Halottvánkos, ruha, sarkoszoru, koszoruzsallag, vállfátyol, kalapfátyol s mindenféle temetkezési tárgyak, meglepő nagy választékban, feltűnő olcsó áron, kedvező fizetési feltételek mellett kaphatók.

BEDE LÁSZLÓ-nál Miskolczon.

Vidékiekre különösen előnyös, hogy ugy a legegyszerűbb, mint a legnagyobb igényeket kielégítő halotti el-látást képes vagyok néhány percz alatt összeállítani.

Lakásom az üzlet mellett van. — Ugyanitt egy tanoncz felvétetik.

6—

Alulírottak bátorkodunk a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a

CHR. WEYRAUCH & CO-FÉLE gyorsan száradó és szagtalan

4—4

BORSZESZ-PADLÓFÉNYMÁZ

egyedüli elárusítását MISKOLCZ és vidékére

WEIDLICH PÁL úrnak „a fekete kutyához“ Miskolczon

adtuk át. — Ezen fénymáz a legjobb padlómaázoló szer, gyorsan szárad, szagtalan, igen tartós és mosható is. Kapható szín nélkül, továbbá sötét és világosabb színekben 1 üveg (1 kiló) ára 1 frt 20 kr., 1 üveg (1/2 kiló) ára 60 kr.

Tisztelettel

Chr. Weyrauch & CO.